Societat

BARCELONA

Escenari inèdit
La plaça Espanya i l'avinguda Maria Cristina van ser dijous a la nit l'escenari que va acollir el botelló més gran dels que hi va haver a Barcelona, amb 15.000 assistents. També n'hi va haver al Born i al passeig Lluís Companys. PAU DE LA CALLE

"A la majoria no ens fa por contagiar-nos"

TONI VALL
BARCELONA

Milers de joves a plaça Espanya. Un macrobotelló amb totes les de la llei que deixa en una broma el de fa unes setmanes al Parc de l'Espanya Industrial. De res han servit les recomanacions de l'Ajuntament i dels serveis sanitaris de no fer botellons, de no reunir-se grans grups de persones, de racionalitzar la interacció social. La resposta dels joves barcelonins és clara: tenen ganes de festa i això pot més que totes les recomanacions del món. La imatge és impactant. No hi cap ni una agulla, al peu de les Torres Venecianes, ni en tot el contorn dels primers pavellons de la Fira. Tot el perímetre de la plaça, també la zona central enjardinada, està colonitzat. La sensació és que tota la Barcelona (i cinturó) d'entre quinze i vint-i-cinc anys hi és. Els concerts de la Mercè a l'Estadi Olímpic i al Teatre Grec han fet efecte crida i la convocatòria a través de les xarxes socials (sobretot Instagram) ha completat la feina.

Impressiona testimoniar la sensació d'alliberament, de necessitat orgànica de beure, de sortir, de fer-la ben grossa. Amb el relaxament de les mesures i exigències anticovid, coincidint amb l'obertura de l'oci nocturn i la vacunació estesa, encara que no uniformement, a totes les capes de la població, la màniga ampla esdevé norma. "Els meus pares no ho saben, que he vingut", "He dit que sortia i ja està", "A la majoria dels que som aquí no ens fa por contagiar-nos". Els testimonis són variats i per a tots els gustos. La Carla, la Daisy, la Marta i totes les amigues de la colla saben que es recomana no fer botellons, però no saben com frenar les ganes de sortir: "Preferim fer això que entrar en una discoteca, ens ho passem millor".

Festa
El gruix dels assistents són joves d'entre 15 i 25 anys

No para d'arribar gent, amb el Nit Bus, amb metro i amb taxi. La plaça ja és un formiguer, una macrodiscoteca (post)estival a l'aire lliure. Al rovell de l'ou, quasi a manera d'oxímoron, hi ha la comissaria dels Mossos d'Esquadra. Cap moviment, només un degoteig de cotxes del cos entrant al pàrquing. També unitats sanitàries i de la Guàrdia Urbana aparcades a la plaça i carrers adjacents. "¿I com ho desallotjareu, això?", pregunta un grup de desinhibits a una parella de la Urbana. "No ho sabem, serà complicat".

De fet, salta a la vista que l'espai és indesallotjable: es requeririen dotzenes de dotacions i centenars d'agents per aconseguir-ho. Qualsevol guspira podria encendre el polvorí.

Més informació
Trobareu la crònica dels concerts musicals de la Mercè a la secció de Cultura, a la pàgina 38

Incomptables altaveus, músiques que s'encavalquen, grapats de potencials intoxicacions alcohòliques i els inevitables llauners que comencen a fer acte de presència. Venen des del Front Marítim, on ja fa una estona que campen al seu aire. La concorreguda zona de discoteques a l'aire lliure és el centre neuràlgic del gradual ressorgiment de l'oci nocturn a la ciutat. És fascinant la petita ciutat de l'oci que batega sota l'Hotel Arts i el Peix de Frank Ghery, i al costat del Casino de Barcelona. Hi ha molta vigilància i domina el deixar fer, la permissivitat controlada, el decomís perquè no sigui dit, els ulls grossos. Tant amb els venedors ambulants com amb els qui beuen al carrer com amb la desena de prostitutes que es busquen la vida sense dissimular davant les terrasses del Shocko, l'Opium, el Pacha i tantes altres.